

finder sig i Danmark. I det øjeblik hun er ude af Danmark, er hendes sikkerhed og hendes retstilstand selvfølgelig under det lands lovgivning, hvor hun nu på det tidspunkt befinder sig.

Så selvfølgelig skal det ikke være sådan, at de eneste steder, hvor unge mennesker kan møde hinanden for et samliv, skal være andre steder; det kan være i USA, det kan være i andre europæiske lande, det kan være i andre lande i verden, men i Danmark kan det ikke lade sig gøre. Så selvfølgelig vil vi fra SF's side gerne støtte intentionen i forslaget.

Pernille Falcon (EL):

De unge får i dag at vide: Tag ud i den store verden, uddan jer, arbejd, men lad følelserne ligge her, tag dem ikke med uden for Danmarks grænser, og slet ikke uden for EU. For hvis det sker, så rammer de unge muren, for den borgerlige regering og Dansk Folkeparti bryder sig ikke om, at kærlighed krydser grænser. Formyndriet er blevet totalt.

Forslaget her er et lille skridt i den rigtige retning, som Enhedslisten godt kan støtte, væk fra de talrige stramminger i forhold til indvandrere og flygtninge, som er blevet gennemført. Det er stramminger, der i dag har helt groteske konsekvenser i form af immigration af unge blandede ægtepar og unge kærestepar i Malmøregionen.

Med et kærestevisum på 1 år kan man få en chance for at se, om forholdet holder også i Danmark uden at være tvunget til at gifte sig fra første færd og uden at være tvunget til at emigrere til Sverige for at holde forbindelsen til Danmark.

Begrænsningen på 1 år er ikke lige Enhedslistens kop te, men det er jo et fremskridt i forhold til nu, hvor der skal vælges mellem Danmark og kæresten eller rejses i pendulfart på turistvisa.

I forslaget bliver der argumenteret med, at der vil være tale om en overvægt af folk med et højt uddannelsesnivea, der kan bidrage positivt på arbejdsmarkedet. For Enhedslisten er det ikke afgørende, at der er tale om mennesker højt på rangstigen, eller om det er mere almindelige dødelige faglærte og ufaglærte. Det skal ikke være afgørende.

Jeg synes, det er påfaldende, at partier som Venstre og De Konservative, der i nogle sammenhænge priser globaliseringen og udviklingen frem mod en forbundsstat i EU, er så småtskårne og provinsielle, når det gælder rettigheder og muligheder for almindelige mennesker i en internationaliseret verden.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Fru Elsebeth Gerner Nielsen som ordfører for forslagsstillerne.

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Vi lever i et moderne Danmark, hvor kærligheden er blevet stadig mere fri, og hvor det er almindeligt først at være kærestepar og bo sammen, inden man eventuelt gifter sig. Mange har brug for at bo sammen mere end 3 måneder, inden de er klar over, om det nu er den eneste ene, de har fundet.

Det er en måde at organisere parforholdet og familielivet på, som er i god overensstemmelse med den udvikling, samfundet i øvrigt er inde i, nemlig en udvikling baseret på stor personlig frihed og med mange muligheder for det enkelte menneske.

På den baggrund virker det besynderligt, at en dansker, som forelsker sig i en udlænding, ikke får de samme muligheder for at prøve kærligheden og lykken af som en dansker, der forelsker sig i en dansker. Hvis den mulige eneste ene er udlænding, bliver man nødt til at gifte sig med vedkommende, ellers er det næsten umuligt at få familiesammenføring, og jeg sagde næsten.

Kl. 17.40

Gennem årene har vi fået mange henvendelser fra unge, som gerne vil have en udenlandsk kæreste til Danmark så at sige på prøve. Man er ikke helt sikker på, om det nu også holder, det, man oplevede på college i USA eller et andet sted i verden, og forældrene er slet ikke sikre på det. Derfor vil man godt have lidt tid til at overveje situationen.

Det er disse unge, vi gerne vil hjælpe. Vi vil hjælpe de unge og andre for den sags skyld til at få det pusterum, som gør, at man kan nå at overveje, om det nu også er det rigtige for en at gifte sig og stifte familie. Samtidig er det vigtigt at slå fast, at et kærestevisum ikke kan føre til nogen form for offentlig forsørgelse. Det er alene en hjælp til to, som holder af hinanden, og som vil finde ud af, om kærligheden også holder, når først opvasken tårner sig op, og svigermor kommer til kaffe om søndagen.

Jeg synes desværre ikke, at det ligefrem er åbenhed og frisind, man møder hos partierne i denne sag, slet ikke hos den liberale regering. Jeg forstår ikke helt, hvorfor f.eks. Socialdemokratiet ikke kan se det fornuftige i, at unge får mulighed for at bo sammen, inden de eventuelt stifter familie. Tænk på, hvor mange ulykkelige